

i 1890, samtidig med at man nedsatte Fragtterne for de lange Afstande, har sat Fragttaksterne for de kortere Afstande op. Det var Hans Tanke, at man ved denne Lejlighed kunde komme noget bort deraf, saa at der ikke i den Henseende kunde blive Anledning til Klage for de paagældende Egne. Jeg vilde meget gerne støtte denne Tanke, for at den kunde finde et Udtryk i de Reglementer om Fragterne, som senere ville være at udsærdige, idet jeg i den Henseende vil støtte mig til en Anmodning fra samtlige jydsk Handelsforeninger, hvor de meget lægge paa Herte, at der i den Henseende sker en Fremgang for dem, saa at i alt Fald den Bestemmelse angaaende Moderation paa længere Afstande, som ogsaa er genoptagen i det ny Lovforslag, ikke atter faar den Virkning som sidste Gang, at den medfører en tilsvarende Forhøjelse paa de kortere Afstande. Man udtrykker det saaledes, at den hjemlige Mellemandel og Industri og det udvidede Haandværk vil lide derved, og da Provinstokstædernes Fremtid er betinget af saadanne Virksomheders Trivsel, maatte man meget anmode om, at der ikke gennem Fragtbyrder bliver lagt Hindringer i Vejen deraf. Det blev nævnt af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds, at den Forhøjelse, som i sin Tid blev paalagt denne Mellemandel, om jeg saa maa sige, ikke var saa lige at regne ud. Det var den naturligvis heller ikke. Den varierer vist meget, fra 2 til 3 pCt. op til 20 à 25 pCt. Jeg har imidlertid liggende for mig en Beregning fra de jydsk Trælasthandlere, i Forhold til hvilken de beregne en Forhøjelse af indtil 20 pCt. for visse og 25 pCt. for andre Slags af deres Forjendelser — altsaa i Sammenligning med Forholdene forinden 1890 — og det er jo en ikke ringe Forhøjelse. Dernæst anmoder man om, at den Bestemmelse, at Fragtbreve ikke maa udstedes til Ordre, som nu gælder med Hensyn til Forsendelser, og som foreslaas genoptaget i det Lovforslag, vi have liggende for os, maa gaa ud. Man kan ikke indse, at det kan være nogen Fordel for Banerne, medens det er en betydelig Gene for de paagældende handlende, hvorhos det jo er en Bestemmelse, som i mangfoldige Tilfælde vil blive omgaaet ved, at vedkommende lader Varen afgaa til sin egen Adresse paa den fremmede Plads og saa lader den udlevere til sig ved Fuldmagt. Jeg ved ikke, om der er nogen særlig Grund for Sørbaneadministrationen til at fastholde, at Fragtbreve ikke maa udstedes til Ordre. Hvis det ikke er Tilfældet, kunde det dog maaft være rimeligt at lade Bestemmelsen udgaa i Stedet for at optage den

paa ny. — At Duplikatfragtbreve nu skulle bringes i Anvendelse, er i Overensstemmelse med, hvad man ønsker. Jeg bemærker imidlertid, at den Form, i hvilken disse Duplikatfragtbreve tænkes indførte, ikke er stemmende med den Form, i hvilken de anvendes i Udlandet, og jeg haaber, at den Forskel, som derved fremkommer, ikke er af den Bestaffenhed, at de Fordele, som de handlende vente sig ved Indførelsen deraf, netop derved maatte gaa tabt. Det, man venter sig, er jo, at Afsenderen faar den Fordel, at han ved Hjælp af dette Duplikatfragtbrev kan indklassere Varens Værdi, samt at han kan lade affende Varer fra en fremmed Plads, uden at Afsenderen kommer til Kundskab om Køberens Navn, hvorpaa der jo meget ofte lægges stor Vægt. Jeg antager, at den Maade, hvorpaa dette Forhold tænkes ordnet, muliggør Opnaaelsen af de Fordele, man altsaa haaber deraf. — Med Hensyn til § 58, hvori Ordningen af Af- og Paalæsningen, Leveringsfristerne m. m. henlægges til administrative Reglementer, er der Anledning til at gøre opmærksom paa den almindelige Utilfredshed, der er til Stede med den korte Af- og Paalæsningsfrist af 6 Timer, som nu bevilges. Det er jo i Virkeligheden, naar man regner det ud, kun 4½ Time paa Grund af Arbejdspauserne, og mange Gange er der end ikke Tid til at sende Bud til de paagældende om, at Varerne ere komne, naar Varemottagere paa Landet selv skulle hente deres Varer. Det er ofte Bognudbninger af Korn og Foderstoffer, som Landbrugeren efter Aftale selv maa hente, og det lader sig i mange Tilfælde ikke gøre at faa Bud efter Mottageren i rette Tid. Hvad Paalæsningen angaar, er Banskkeligheden ogsaa der til Stede, og Tiden bliver især knap paa Grund af den Ubestemthed, hvormed de bestilte Vogne leveres. Det er altsaa et Ønske, at man mulig vilde vende tilbage til den tidligere Frist, der, saa vidt jeg ved, var 12 Timer; for visse Varers Vedkommende, saaledes for Trælast, ønsker man endogsaa længere Tid, for saa vidt det skulde være særlig daarligt Vejr, da naturligvis Temperaturforholdene ikke ere uden Indflydelse paa dette Forhold. — Hvad Takstklasseforandringerne angaar, har det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) nævnt nogle Ønsker i den Henseende. Den Omstændighed, at nu den 4de Klasse skulde bortfalde eller gaa op i de andre Klasser, vil ganske vist blive hilst med stor Tilfredshed. Der er vel ikke nogen Grund til at komme ind paa de forskellige Varer, som man ønsker flyttede fra en højere Klasse til en lavere — for saa vidt fra en lavere